

der kunde siges til Anbefaling for den nu foreliggende Ordning, forsaavidt angaaer disse Raadmænds Deeltagelse i Magistratens Forhandlinger og deres Stemmeret der, medens derimod Udvalget har været enigt i at betragte Raadmændenes Stilling, forsaavidt de skulle deeltage i de under Borgermestrene stillede Udførelses Bestyrelse og have Afgang dertil, som meget uheldigt ordnet. Jeg for min personlige Deel maa tilstaae, at jeg betragter den hele Form, som Raadmændsinstitutionen har faaet her, som meget betænkelig og som den der vil kunne give Anledning til Rivninger og Misforstaaelser, snarere end til Udvæjning mellem de to Dele af Communalbestyrelsen; men det er i Udvalgets Betænkning fremhævet, at der synes at være et Punkt i Sagen, der gjør, at Raadmændene maaskee ville blive af mindre Bigtighed, og derved vil ogsaa den Indflydelse, der kan være betænkelig og skadelig, blive mindre fremtrædende; thi det er ikke sandsynligt, at aldeles ulønnede Mænd skulle ville gaae ind i Sagens Detail og tiltage sig en saadan Virksomhed, at forstyrrende Conflicter mellem de tilsynshavende Raadmænd og de ansvarlige Borgermestre skulde opstaae.

Hvad det andet Punkt angaaer, vil det sees af Betænkningen, at Udvalget er fremdeles af den Mening, at det havde været ønskeligt, som det var skeet i det af Regjeringen forelagte Udkast, at holde Indenrigsministeren aldeles udenfor de muligen opstaaende Uenigheder mellem Magistraten og Borgerrepræsentanterne, saa at Indenrigsministeren slet ikke havde Noget med Communen at gjøre, uden hvor Staten havde visse Krav, som den maatte forlange opfyldte, eller hvor den maatte begrænse Communen, forsaavidt denne overstred, hvad der virkelig tilkom den. Vi troe fremdeles, at det havde været ønskeligt i den virkelige communale Friheds Interesse, at dette var blevet saaledes bibeholdt; men, uagtet Udvalget saaledes ikke er enigt i de skete Forandringer, anseer det dog ikke nogen af disse for at være af den Betydning, at de enten skulde forstyrre Lovens System eller ophæve de Goder, som vi, om vi end yrdere dem i en noget forskjellig Grad, dog Alle ere enige i, at

denne Lov vil bringe Kjøbenhavns Commune, og som vi anseer det for meget vigtigt ikke at forholde Communen længere; Udvalget har derfor, som det vil sees, tilraadet og tilraader i dette Øieblik, at Landsthinget vil give sit Samtykke til Loven, saaledes, som den er kommen fra det andet Thing. Maaskee burde jeg endnu bemærke, at det vil sees, at et Medlem af Udvalget ikke har underskrevet Betænkningen; det er alene en Folge af, at dette Medlem, da Sagen paany forhandlede, ved Upaaseligheid var forhindret fra at deeltage i Forhandlingerne; men jeg veed, at han samstemmer i Betænkningen.

Indenrigsministeren: Det er mig kjært, at det ærede Udvalg har troet at burde tilraade Thinget at slutte sig til Forslaget, som det er vedtaget i det andet Thing. Min Opfattelse af de der foretagne Forandringer, kan i et og andet Punkt være lidt forskjellig fra det ærede Udvalgs og den ærede Ordførers; men den er dog ikke meget forskjellig. Den er maaskee lidt forskjellig med Hensyn til de Forandringer, som ere foreslaaede med Hensyn til Raadmændsinstitutionen. Der er et enkelt Punkt deri, hvortil jeg er ganske enig med det ærede Udvalg, — men maaskee jeg dog seer det Hele lidt anderledes. Jeg kan ikke nægte, at jeg betragter det Hele noget som et Experiment. Det kan være, at det ad den Vej virkelig kan udvikle sig Noget, som jeg vil sætte Pris paa. Det er muligt, at man ad den Vej vil finde Overgangen til ulønnede Borgermestere, som det er sagt i Betænkningen; men det er, som sagt, et Experiment, og vi faae at see, hvorledes det vil stille sig. I det Hele kan jeg imidlertid ganske tiltræde det ærede Udvalgs Opfattelse af Sagen, og navnlig kan jeg være aldeles enig med det ærede Udvalg i den Fortolkning, som er fremsat med Hensyn til Tillaget i § 19. Det er ganske klart, at for det Første Magistraten ikke kan indstille Sagen til Indenrigsministerens Afgjørelse, og at for det Andet Indenrigsministeren ikke kan vælge imellem Magistratens og Borgerrepræsentantskabets Mening, men kun kan give en endelig (positiv) Afgjørelse, ved at slutte sig til Borgerrepræsentanterne.